

Μηναῖον - ΤΗΙ ΙΗ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν,
καὶ μεγάλων Ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας,
Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ὑψος β'.

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ὑψος β'.

Στίχ. α'. Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον·
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ
μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν
Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὑψος γ'. Θείας πίστεως.

Ἔργοις λάμπαντες Ὁρθοδοξίας,
πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ
τροπαιοφόροι γεγονάτε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ
πάντα πλουτίσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν
μεγάλως κοσμήσαντες, ἀξίως εὐρατε
Χριστὸν τὸν Θεὸν εὐχαῖς ὑμῶν, δωρούμενον
πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανὼν τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου.

**Ὡδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ
στερεώσας κατ' ἀρχάς.**

Τοῦ Μηναίου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Ανακαθάρας μολυσμοῦ, παντὸς ψυχὴν
τε καὶ σῶμα, Ἀθανάσιε, ναὸς ἀνεδείχθης
ἀξιόθεος· διὸ τὸ τῆς Τριάδος πλήρωμα,
ἐπανεπαύσατό σοι, Ἱερομύστα πανόβλιε.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὄψονται.

Σοῦ ὡς ἐπόθει τὴν ψυχὴν, τοῦ
Παρακλήτου ἡ χάρις, ἐκ παθῶν
κεκαθαρμένην εὐροῦσα, διαδήλους ἐν
αὐτῇ, τὰς ἐνεργείας δείκνυσι, καὶ τηλαυγῇ
φωστῆρα, Πάτερ τῷ κόσμῳ σε τίθησιν.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Ἱεραρχίας μὲν κανῶν, ὡς Ἱεράρχης
ἐδείχθης, πρακτικῆς ὑπογραμμὸς δὲ ὁ βίος·
ὁ δὲ λόγος σου Σοφέ, τῆς θεωρίας τύπος
τρανῶς· Θεολογία δέ σου, ὄντως ἡ διδασκίς
πέφηνε.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης
ὕψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω
τὸν ἄχραντον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε·
διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις Ἀγνῇ
μακαρίζομεν.

Κανὼν τοῦ Ἀγ. Κυρίλλου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδὴ ζ'. Ἦχος δ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Λαβίδι, Σεραφίμ τῷ Προφῆτῃ τὸν
ἄνθρακα, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ δέ, ταῖς
χερσί σου προσνέμεις ἱερομύστα, τὸ ἐκ
Θείου, πυρὸς ἡνθρακωμένον καθάρσιον.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁμόρους, ὡς ὁ Σαμψὼν ἀλλοφύλους
οὐκ ἔθραυσας, τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῶν
ἐτεροδόξων διδάγματα, καὶ τὸ κράτος, τοῖς
ὀρθοδόξοις δέδωκας Κύριλλε.

Δόξα.

Συνόδου, θεολέκτου σαφῶς
προηγούμενος, τὸ δυσμενὲς Νεστορίου,

χριστομάχον θράσος Πάτερ καθεῖλες, ζήλου
πνέων, ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς Θεομήτορος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Φωτίζεις, τῷ τοκετῷ σου πάντα τὰ
πέρατα, Θεογεννήτορ Παρθένε· σὺ γὰρ
μόνη ὥφθης κεκαθαρμένη, ἀπ' αἰῶνος,
δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλουϊά.

**Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Ἀπολυτίκιον.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ἔργοις λάμπαντες Ὁρθοδοξίας,
πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ
τροπαιοφόροι γεγόνατε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ
πάντα πλουτίσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν
μεγάλως κοσμήσαντες, ἀξίως εὐρατε
Χριστὸν τὸν Θεὸν εὐχαῖς ὑμῶν, δωρούμενον
πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Τοῦ Μηναίου ---

Κοντάκιον.

Ἦχος α'.

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ
σου, καὶ χειρὰς τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς
ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς
Χριστέ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις
τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς
ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Απόστολος

Τῶν Ἀγίων.

**Προκείμενον. Ἦχος δ'. Προσευχὴ
τῶν Ἀγίων Τριῶν Παίδων.**

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἰ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς
ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
ἀνάγνωσμα.

(13:7-16)

Ἀδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων
ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ
θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς
ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς
Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ
ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι
βεβαιουῖσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν
οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες.
Ἐχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ
ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες.
Ὡν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα περὶ
ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως,
τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς
παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ
διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς
πύλης ἔπαθεν. Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς
αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμόν
αὐτοῦ φέροντες. Οὐ γὰρ ἔχομεν ὥδε
μένουσιν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν
ἐπιζητοῦμεν. Διὰ αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν
θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ θεῷ, τοῦτ'
ἔστιν, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιᾶς καὶ
κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ
θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ θεός.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ'.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν
ἠκούσαμεν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ
Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τῶν Ἁγίων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

(ε' 14-19)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
Ἵμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύναται
πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ
καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν
μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει
πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς
ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως
ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι
τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ
νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον
ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι,
ἀλλὰ πληρῶσαι. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως
ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡ
μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου
ἕως ἂν πάντα γένηται. ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν
τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ
διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος
κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·
ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας
κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον

καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 111.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
Ἀλληλούϊα.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων·
τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων
καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ
Ἄννης, τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ
μεγάλων Ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας,
Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, ὧν καὶ τὴν
μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων τῶν
Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου.

Εἶναι ἐορτάσιμος ἡμέρα.